

PECSI Dohánygyár

X. évfolyam, 5. szám

A PECSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1983. MÁJUS

Merészre, vállalkozó szellemre van szükség

Előtérben: a versenyképesség

Időszerű gazdálkodási kérdésekről tartott tanácskozást a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Baranya megyei szervezete áprilisban. A kétnapos országos tanácskozás vezérfonalja a versenyképesség volt. Az árrendszer, a pénzügyi rendszer, a jövedelemstabilizálás, az innováció, a bér- és kereset-szabályozás szerepe, hatása a versenyképesség növelésére. A meghívott előadók, minisztériumok és országos intézmények vezetői fejtették ki véleményüket a témáról, és ismertették azokat az elképzeléseket, javaslatokat, melyek az állami-, társadalmi, pártvezetés előtt vannak, döntésre várva.

Az MTA Közgazdasági Intézetének munkatársa, dr. Tardos Márton elemezte a gazdasági nehézségek fokozódását és okait, az 1979—80-ban tett intézkedések eredményeit.

Az 1967-es reform, az ún. „új gazdasági mechanizmus” elvei jók voltak, a hibát akkor követték el, amikor nem alkalmazták következetesen a lefektetett elveket. 1973-ban, amikor a világgazdasági helyzet tovább romlott (emlékeznek rá: az olajárrobbanás), visszaállították a központi döntések rendszerét — ezzel felrúgva az új mechanizmus legfontosabb alapját. Az önállósághoz szokott vállalatok alkalmazkodóképessége rossz volt. Akkor úgy gondolták (1973—78 között), hogy eladósodás árán is érdemes a fogyasztás—felhasználás arányát magas szinten tartani. Az importéhség nagy volt, viszont az export hatékonysága nem volt kielégítő, ezért az eladósodás folytatódott. Ekkor két alternatíva állt elő:

1. export—import kiváltás, helyettesítés;
2. termelés növekedését visszafogva csökkenteni az importanyagigényt.

A második változat győzelmeskedett, de nem számítottunk arra, hogy a külgazdasági feltételek tovább romlanak. Úgy mint:

- a KGST-kapcsolatok fejlődése a mi gazdaságunkra hátrányt jelentett;
- a tőkés gazdasági fejlődés nem indult meg;
- az 1973—78 közötti hitel-felvétel üteme nem tartható tovább, elsősorban törlesztési oldalról, de a hitelkínálat oldaláról sem.

1979 óta a külgazdasági egyensúly javul, megállt az eladósodási folyamat. Gazdasági nehézségek fő oka akkor, és még ma is, hogy a tőkés viszonylatú fizetési mérleget nem tudjuk egyensúlyban tartani.

Elegendők-e azok az intézkedések, amiket 1980 után tettek? (Ilyenek voltak pl. a kisvállalkozás lehetőségével, normatív szabályozás, belföldi fogyasztás visszafogása stb.) Ma már látszik, hogy ez nem elég, hiszen a belföldi felhasználás (lakossági, vállalati) visszazsorításának olyan mértékűnek kellene lenni, ami már politikailag elviselhetetlen volna. Mit tehetünk? Két alternatíva van: — tovább kell ügyeskedni — ki kell törni.

Ez utóbbi látszik járhatóbb útnak. Milyen irányban lehet

kitörni? Mik ennek a feltételei? Mit kell megváltoztatni ennek érdekében?

Először is, sokkal konzekvensebben kell visszatérni az 1966-os gondolatokhoz (új mechanizmus alapelveihez): — vállalati önállóság továbbberősítése a ma meglévő gyakorlathoz képest;

— gazdaság sokszektorúságát biztosítandó, tegyék lehetővé a személyi tulajdonon alapuló termelés kiszélesedését;

— külkereskedelmi vonal: elképzelhetetlen, hogy bizonyos létfontosságú anyagokhoz is csak bürokratikus úton jussanak hozzá vállalatok;

— piaci gazdálkodás előfeltétele a tőke, a munkaerő és az áruk piaca. Nálunk viszont az áruk piaca kötött, visszacsatolás nincs a tőke piacához, de nem kapcsolódik a munkaerő piacához sem, a kötött jövedelemstabilizálás miatt;

— az első gazdaság (állami vállalatok) bérfeltételeinek olyannak kell lennie, hogy bírja a bérversenyt.

A bér- és keresetszabályozás egyes kérdéseiről dr. Popper

László, az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal munkatársa tartott sok humorral fűszerezett, érdekes előadást. Értékelte a jelenlegi szabályozás mellett szóló érveket és vázolta a további változás esetleges irányait.

Az Országos Anyag- és Árhivatal munkatársa, dr. Rácz László az árrendszer és a többi szabályozási forma összefüggéseit boncolgatta.

A jelenlegi árrendszer akadályozza a versenyt. Pontosan tudjuk, hogy amit teszünk, nem a legjobb, mégis nehezen tudunk elmozdulni. Kölcsönös a függés: a bérrendszer jobb volna, ha az árrendszer jobb lenne, az árrendszer jobb lenne, ha volna import—export verseny stb.

Ha nem tudjuk megszokni azt, hogy vannak olyan vállalatok, akik olcsón termelnek, nagy hasznot hoznak az államnak és maguknak, miközben nem drágábbak mint más, akkor akadályozzuk a fejlődést. Hosszú távú elképzelések, nemzetközi versenyárok alapján fejlődő hazai árrendszer kialakítása, túlszabályozás nélkül.

A tanácskozáson elhangzottakat úgy lehetne összefoglalni, hogy a mai helyzetben sokkal több merészre, vállalkozószellemre van szükség, ki kell törni, hogy a nemzetközi munkamegosztásban elfoglalt helyünket javítani tudjuk.

Simon Éva

Felhívás!

Dolgozóink előtt már ismeretes, hogy vállalatunk feladatai nagymértékben megnövekedtek. Az előttünk álló célkitűzések maradéktalan és a legoptimálisabb időpontban történő megvalósításához szükséges konkrét munkák elvégzését nem áll módunkban többletmunkaerő felvételével biztosítani.

A vállalat a jövőben ezért — a megfelelő kapacitás biztosítása érdekében, anyagi erejéhez mérten — ki kívánja használni azt a lehetőséget, amelyet a jogszabály biztosít, vagyis, hogy saját dolgozóival külön megállapodást kössön egyes munkakörökben nem tartozó munkák munkaidőn túli elvégzésére. Ez a megoldás egyben a vállalat dolgozóinak is lehetőséget nyújt arra, hogy a munkaidőn túl végzett munkáért megérdemelt többletjévedelemhez jusson, és ne kelljen ezért más munkáltatónál melléktoglalkozás után néznie.

A saját vállalatnál végzett külön munka még azzal az előnnyel is jár, hogy egy utazási költséggel lehet megoldani a közlekedést, hiszen a munkavégzés helye azonos.

A különböző fejlesztési, illetve azokkal összefüggő szakmunkák, az előkészítés és a filtergyártás korszerűsítésének mielőbbi befejezése, a kocsi-vonal gyorsabb üzembe állítása, a szellőztetőberendezések szerelése, az exporttermelés előkészítése jelenleg azok a legfontosabb területek, ahol a meglévő kapacitáson túli munkavégzésre lenne szükség. Gépezés és elektromos szakmunkákra, berendezések összeszerelésére, gépi berendezések, szerszámok tervezésére, kivitelezésére, segédmunkák elvégzésére lehet jelentkezni. Pl. egy csomagolási műszerész jelentkezhet tmk-munkák végzésére, egy tervező munkakörben dolgozó a kivitelezési munka elvégzésére, egy mérnök tényleges szakmunka végzésére. Az ilyen tevékenységet a napi munkaidőn túl, illetve szabad szombaton vagy vasárnap lehet végezni. Fizikai tevékenység esetén a toglalkoztatás időtartama havonta a törvényes munkaidő 50%-áig terjedhet, egyéb munkáknál az egyharmadot nem haladhatja meg. A vállalat az ilyen munkavégzésre külön megállapodást köt a dolgozóval, amelyben meghatározásra kerül a végzendő munka, a munka elvégzésének határideje, valamint a díjazás, amely mindig a végzendő munka jellegéhez igazodik. Jelentkezni a munkaügyi osztályon lehet, ahol minden feltételre felvilágosítást adnak.

Május elsejét köszöntöttük!

Szín pompás, napsütötte délelőtt köszöntöttük május 1-et. A város üzemel, intézményei, vállalatai dolgozóinak több tízezres felvonulása emlékeztető látvány volt, mint ahogyan minden biztonnal sokan emlékeznek majd a délelőtti programot követő majálisra, kirándulásokra, a szép időben a Mecsekben és más kirándulóhelyeken eltöltött órákra is. Lapunk fotóriportere, Nagy László — a képek tanúsága szerint — „mindenütt ott volt”, a kezdetől a kötetlenebb, felszabadult ünneplés sok-sok helyszínén.

Kismama-találkozó

Szép hagyománnyá vált vállalatunknál a különböző szervezetek nőfelelősei által igen lelkiismeretes előkészített és megszervezett kismama-találkozó. A gyesen lévő valamennyien névre szóló meghívót kaptak. Szomorú, hogy a jó szervezés ellenére a vártnál kevesebben jelentek meg. Nekik, a távolmaradóknak is szól a tájékoztatás: idén két névadó ünnepség lesz: június 18-án, és szeptember 10-én, 11 órakor. Jelentkezni lehet Csorbics Erzsébetnél, a pártvezetőség nőfelelőségénél (előkészítési osztály, 43-as mellék).

